

Divadelní zkušebna
stanoviště Moravského divadla Olomouc
tř. Svobody 33

Griet Op de Beecková: Pojd' sem, ať ti můžu dát pusu

Belgie, Vlámsko
Čte Daniela Krahulcová
Překlad Adéla Elbel, Host 2017

Griet Op de Beecková (* 1973) je vlámská spisovatelka a žurnalistka. Za svou prvotinu *Výš než v sedmém nebi* (2013; česky 2015) získala Bronzovou sochu za nejlepší nizozemsky psaný debut.

Román *Pojd' sem, ať ti můžu dát pusu* je bezostyšně upřímným příběhem o tom, proč se stáváme tím, kým jsme. Mona jako dítě, jako čtyřiaadvacetiletá dívka a jako pětatřicetiletá žena. Román o dětství, ale také o rodičovství. O zlomených lidech a o tom, jak neúmyslně ubližují ostatním. O tom, kde končí odpovědnost a začíná vina. O nemoci a mlčení. A samozřejmě také o lásce. Protože ta je vše, co máme, nebo alespoň téměř vše.

Svetlana Žuchová: Obrazy zo života M.

Slovensko
Čte Lenka Kočišová
PT Marenčin, 2013

Svetlana Žuchová (* 1976) je slovenská prozaička a překladatelka. Na Vídeňské univerzitě studovala psychologii a v Bratislavě medicínu. Její novela *Obrazy zo života M.* (2013) získala Cenu Evropské unie za literaturu.

Marisia cestuje každý víkend z Vídně do Bratislavy. Nejezdí sem na návštěvu domova, ani kvůli neúspěchu v zahraničí. Přichází prožít umírání svojí matky. Každý víkend ji navštívuje v nemocnici, aby společně mlčely o životě i umírání. A protože je velmi racionální, neustále „rozumně“ vysvětluje všechno, co ji potká. Po matčině smrti hledá místo, kam by mohla zase patřit. Vrací se zpátky na Slovensko. Musí si život znovu vybudovat a do tohoto procesu vpouští i čtenáře.

Kaple sv. Jeronýma na radnici
stanoviště Knihovna města Olomouce
Horní náměstí 583

Karine Tuilová: Bezstarostnost

Francie
Čte Ivana Plíhalová
Překlad Tomáš Havel, Garamond 2017
Spisovatelka **Karine Tuilová** (* 1972) je ve Francii už známou autorkou a její knihy se železnou pravidelností figurují mezi kandidáty na nejprestižnější literární ocenění.

Román *Bezstarostnost* se zaměřuje na šedé zóny současné francouzské společnosti. Kniha prostřednictvím čtveřice postav – afghánského veterána, novinářky a spisovatelky, úspěšného obchodníka a černého francouzského politika – nezachycuje pouze násilí války, ale i latentní násilí naší společnosti, v níž dokážou rasismus a antisemitismus vzplanout se stejnou intenzitou jako v dobách minulých.

Alen Meškovič: Ukulele jam

Dánsko
Čte Petr Kubes
Překlad Markéta Kliková, Argo 2017

Alenu Meškovičovi (* 1977) bylo teprve čtrnáct let, když Bosna vyhlásila nezávislost – ve stejné době propukl jugoslávský konflikt, při němž více než sto tisíc lidí uprchlo ze svých domovů. K početné skupině uprchlíků patřila také Meškovičova rodina.

Ukulele jam je příběh o smutku, naději a válce, o hormonech a touze – vnímaný perspektivou mladého imigranta. Jednoho letního dne na počátku 90. let přijíždí dospívající Miki se svou rodinou do chorvatského uprchlického tábora. Přestože má rodina k dispozici teplou vodu a pláž v blízkosti, Mikiho matka často pláče a jeho otec je zoufalý z hledání práce a nového smyslu života. Ovšem Miki se s bezelstností Holdena Caulfielda snaží neztratit bezstarostnost svého věku. Poslouchá rock, chodí na párty, pije levné víno a užívá si s holkami. Válka a politický konflikt jsou nicméně stále hluboko v jeho mysli...

Horní náměstí Olomouc stanoviště Českého rozhlasu Olomouc Horní náměstí 433

Elena Ferrante: Geniální přítelkyně

Itálie

Čte Dita Vojnarová

Překlad Alice Flemrová, Prostor 2016

O skutečnou totožnost **Eleny Ferrante** se literární obec zajímá už od počátku 90. let, kdy vyšla románová prvotina osob(y) publikující(ch) pod tímto jménem. Ale ať už je to kdokoli, v současnosti je kritikou řazena mezi největší žijící italské autory a týdeník Time ji v roce 2016 zařadil mezi 100 nejvlivnějších lidí světa.

Neapolská periferní čtvrť Luzzatti, 50. léta minulého století. Právě tam a tehdy začíná příběh jednoho ženského přátelství. Jeho vypravěčkou je Elena, která už jako stará žena vzpomíná na svůj život, který byl, kam její paměť sahá, vždycky ovlivňován silnou osobností Lily. Sama je přitom klíčovou postavou zas pro Lilin osud, v jejích očích je tou geniální kamarádkou naopak ona. Přátelství vzájemně odlišných hrdinek je vylíčeno až s nemilosrdnou otevřeností jako systém „spojených nádob“, jako bolestné zrcadlení, jako celoživotní soupeření. Úhelným kamenem jejich komplikovaného vztahu představuje snaha obstát v mužském světě.

Joachim Meyerhoff: Kdy bude konečně zase všechno takové, jaké to nikdy nebylo

Německo

Čte Aleš Spurný

Překlad Michaela Škultéty, Plus 2015

Joachim Meyerhoff (* 1967) je německý spisovatel, režisér a divadelní i filmový herec, člen hereckého souboru vídeňského Burgtheateru. V roce 2007 obdržel oceněn Herec roku. Jako literární autor publikoval dosud tři tituly.

Znáte písničku o huse a lišce? No jak byste taky mohli! Vymyslel si ji totiž malý Joachim, když ho po jednom z jeho záchvatů vzteku usadila maminka na zapnutou pračku. Joachim bydlí s rodiči a dvěma staršími bratry v psychiat-

rické léčebně, kterou řídí jeho tatínek. Díky tomu Joachim odmalíčka naráží na ne zcela běžné situace: na zádech ho vozí jeden z pacientů a divoce přitom zvoní na zvony, s jiným obyvatelem kliniky Joachim kreslí příčné řezy kočkou a na narozeninové oslavy nepřicházejí upjatí a sváteční hosté, nýbrž Kimberly, která jí raději sedmikrásky než dort. Ovšem když si už dospělý Joachim vybavuje zdánlivě banální a humorné historky z dětství, vysvitne ze vzniklé mozaiky trochu jiný obraz toho, jaké to (ne)bylo.

Nové Divadlo na cucky stanoviště Vědecké knihovny v Olomouci Dolní náměstí 42

Julian Barnes: Roviny života

Velká Británie

Čte Veronika Špačková

Překlad Petr Fantys, Odeon 2015

Julian Barnes (* 1946) je anglický experimentální prozaik a esejista, ale také autor detektivních románů, které publikuje pod pseudonymem Dan Kavanagh. Pochází z rodiny učitelů francouzštiny, jejichž vřelý vztah k Francii podědil, a dnes Barnes na oplátku patří v této zemi k nejoblíbenějším a nejuznávanějším anglosaským autorům.

Kniha je příběhem silné lásky i příběhem velkého smutku. Je pronikavou meditací o věcech, které nás vynášejí do výšek, i o událostech, které nás strhávají na zem. Autor, jak už u něj bývá zvykem, spojuje „to, co ještě nikdo nikdy nespojil“, aby nechal vzniknout další z autobiograficky laděných textů dotýkajících se tématu smrti. Tentokrát se v něm prolíná téma fotografie a balónového létání i milostný příběh jednoho z prvních vzduchoplavců Freda Burnabyho a slavné francouzské herečky Sarah Bernhardtové s velmi osobními úvahami nad ztrátou milované bytosti.

Patrick Declerc: Běsi, co mě sužují

Belgie, Valonsko

Čte Adéla Poláková

Překlad Tomáš Kybal, Host 2017

Patrick Declerc (* 1953) je belgický frankofonní psychoa-

lytik a spisovatel. Román *Běsi, co mě sužují*, který získal prestižní belgickou cenu Prix Victor-Rossel.

Dětství v Bruselu. Škola, kde jsem otupělý nudou pozoroval oknem, jak prší. Víkendy v Ostende, se stínem blízkého Ensora. Babička byla šílená. Charcotovská hysterička. Strejda tihnul spíš k lehké psychopatii. A táta byl ochotný odjet kamkoliv: do Argentiny, do Ameriky... Kamkoliv, jen když to bylo někde daleko. Vypadněme odsud, říkal. Celé té kumpanii se moc dobře nevedlo. Už jen to, že náš rodinný lékař byl psychiatr. Takže ze mě byl nutně napřed neurotik a potom, o dost později, analytik. Román? No, ano, román, chcete-li... Ale román, jehož hrdinkou i základní zápletkou pak bude psychoanalýza.

Robert Seethaler: Celý život

Rakousko

Čte Jan Machalka

Překlad Michal Půček, Albatros Media 2017

Robert Seethaler (* 1966) je rakouský herec, spisovatel a filmový scenárista. Absolvent vídeňské herecké školy, vystupoval v divadlech ve Vídni, Berlíně, Stuttgartu a Hamburku, ale také např. ve filmu Mládí Paola Sorrentina. Literárně debutoval v roce 2006, česky dosud vyšel jeho román *Trafikant* (2014). Žije ve Vídni a v Berlíně.

Román zachycuje životní příběh Andree Eggera. V průběhu sedmdesáti let ho tak poznáváme jako pastevecku dobytka na alpských pastvinách, čeledína, zamilovaného mladíka, dělníka na stavbách lanovek, vojáka wehrmachtu za světové války, průvodce turistů i starého podivína, jenž se sám vydělil ze světa, který pro něj přestal být důvěrně známý, a přežívá stranou vesnice. Za sedmdesát let se totiž neproměnil jen on, ale také celé alpské údolí. Původní ves s několika selskými dvory se stala žádaným turistickým cílem. Dnes tu hučí auta a lanovky, v barech a restauracích vyhrává muzika. Seethalerův hrdina ale není zatrpklý nebo nespokojený. Jen žije jinak a nechce být v této jinakosti rušen. A tomu jeho autor dopřává, nechává jej tak žít i zemřít a jeho text tak získává obecně lidský rozměr.